

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 13—19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραιμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 10: 25-37 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ Αγ. Φιλίππου Αποστόλου	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία • 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	• 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο • 7.00 μμ— Θ. Λειτουργία στα Άγγλικά
ΠΕΜΠΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	** ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ ** 8.00—9.00μμ στο Hall τις Έκκλησίας.
ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή— Έφες. 2: 14-22 Έυαγγέλιο— Λουκ. 12: 16-21

Η νηστεία των Χριστουγέννων

Αρχίζει από της 15 Νοεμβρίου και τελειώνει στις 24 Δεκεμβρίου. Κατά την νηστεία αυτή τρώμε ψάρι (όλες τις ημέρες πλην Τετάρτης και Παρασκευής) από την αρχή της μέχρι και την 17η Δεκεμβρίου (αν δεν είναι Τετάρτη ή Παρασκευή). Ψάρι καταλούμε επίσης και κατά την εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου, οποιαδήποτε ημέρα κι αν πέσει.

Από την 18η μέχρι και την 24η Δεκεμβρίου, παραμονή της εορτής, επιτρέπεται μόνο η κατάλυση οίνου και ελαίου εκτός, βέβαια, των ημερών Τετάρτης και Παρασκευής που θα παρεμβληθούν και κατά τις οποίες τηρούμε ανέλαιη νηστεία. Επίσης, με ξηροφαγία θα πρέπει να νηστεύουμε την πρώτη ημέρα της νηστείας, 15η Νοεμβρίου, καθώς και την παραμονή της εορτής, εκτός βέβαια κι αν πέσουν Σάββατο ή Κυριακή.

Άγιος Φίλιππος ο Απόστολος—14 Νοεμβρίου

Ο Άγιος Φίλιππος ήταν ένας από τους δώδεκα μαθητές του Κυρίου. Καταγόταν από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, απ' όπου και ο Ανδρέας με τον Πέτρο. Τον κάλεσε μαθητή Του ο ίδιος ο Κύριος, και κατόπιν ο Φίλιππος έφερε στον Κύριο το Ναθαναήλ. Παραθέτουμε ορισμένα χωρία της Καινής Διαθήκης, στα οποία ο άναγνώστης μπορεί να μάθει περισσότερα για το Φίλιππο, σχετικά με τη ζωή του κοντά στο Χριστό: Ματθ. ι' -3, Μάρκ. γ' -18, Λουκ. στ' -14, Ιωάν. α' 44-49, Ιωάν. ιβ' 20-23, Πράξ. α' 13. Αξίζει, όμως, να αναφέρουμε ένα διάλογο (Έυαγγέλιο Ιωάννου, ιδ') που είχε ο Φίλιππος με τον Κύριο, όπου δίνει αφορμή στον Κύριο να φανερώσει ο ίδιος ότι είναι ομοούσιος με τον Πατέρα Θεό.

Είπε λοιπόν ο Φίλιππος: «Κύριε, δείξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν» (Κύριε, αποκάλυψε μας, δείξε μας τον Πατέρα, και αυτό μας αρκεί).

Και ο Κύριος μεταξύ άλλων του απάντησε: «Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐστὶ· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα» (Δεν πιστεύεις, Φίλιππε, ότι ἐγὼ εἶμαι ἀχώριστα συνδεδεμένος με τον Πατέρα, ὥστε ἐγὼ να εἶμαι και να μένω μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας να εἶναι και να μένει μέσα μου; Εἶμαι δε τόσο πολύ ενωμένος, ὥστε αὐτὰ πού σας διδάσκω δεν εἶναι ἀπὸ τον εαυτό μου. Αλλά ο Πατέρας μου πού μένει μέσα μου, αὐτὸς ενεργεῖ τα υπερφυσικά ἔργα).

Η παράδοση αναφέρει ότι ο Φίλιππος κήρυξε το Ευαγγέλιο στους Πάρθους και πέθανε μαρτυρικά στην Ιεράπολη της Συρίας.

Το σεπτό σκήνωμα του αποστόλου για πολλά χρόνια στόλισε τον ιερό ναό που είχε κτισθεί στην Ιεράπολη προς τιμή του αγίου. Η δε αγία κάρα του τιμήθηκε από διάφορους αυτοκράτορες, όπως τον Θεοδόσιο, τον Ηράκλειο και άλλους με τις βασιλικές σφραγίδες τους. Μετά την άλωση της Βασιλίδος των πόλεων από τους Λατίνους κατά το 1204 μ.Χ. το σεπτό λείψανο μεταφέρθηκε στην Κύπρο και για πολλά χρόνια φυλασσόταν στο χωριό Άρσος (Αρσινόη της Πάφου) στον ιερό ναό που κτίστηκε εκεί προς τιμή του αποστόλου. Αργότερα ένα μέρος των λειψάνων για ευλογία διανεμήθηκε σε διάφορα μέρη. Η θήκη δε με την ιερή κάρα προ του 1788 μ.Χ. για μεγαλύτερη ασφάλεια μετακομίσθηκε στην Ιερά Μονή του Σταυρού στο Ομοδος και εκεί φυλάσσεται μέχρι σήμερα.

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 10: 25-37

Ἡ σύνεση τοῦ Χριστοῦ (Λουκ ι' 25-37)

«Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως»

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δημόσιας τριετοῦς δράσεως τοῦ Κυρίου, «λογοποιοῖ τινες ἄθυροστομεῖν εἰωθότες» (ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας), δηλ. ἄνθρωποι κουτσομπόληδες ποὺ εἶχαν συνηθίσει νὰ λέγουν ἄθυροστομίες, διέδιδαν εἰς βάρος Του τὰ ἀκόλουθα: Ἐλεγαν πῶς ὁ Χριστὸς περιφρονεῖ τὸ Μωσαϊκὸ Νομὸ, «καὶνὰ δὲ αὐτὸς εἰσφέρει διδάγματα», δηλ. καινούργια διδάγματα εἰσάγει στὸ βίο τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ ἔρχεται ὁ σημερινὸς νομικὸς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ προσπαθεῖ νὰ παρασύρει τὸν Ἰησοῦ σὲ κάποια συζήτηση, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ἐπιτύγχανε δύο πράγματα, θὰ ἔκανε τὸ Χριστὸ νὰ ὁμολογήσει πῶς ὁ Νόμος τοῦ Μωσῆ εἶναι παρωχημένος, ἐνῶ ὁ ὑποτιθέμενος δικὸς Του εἶναι σωστός. Ἀγνοοῦσε πῶς ὁ νομοθέτης καὶ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς. Ἄς παρακολουθήσουμε, λοιπόν, τὴ συνετὴ συμπεριφορὰ τοῦ Κυρίου ἀπέναντι στὸ νομικὸ.

Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ νομικοῦ

Εἶναι φανερὸ ἀπὸ τὴ διήγηση τοῦ Εὐαγγελίου πῶς ὁ νομικὸς πλησίασε τὸ Χριστὸ μὲ διάθεση ὄχι νὰ μάθει, ἀλλὰ νὰ πειράξει. Τὸν ἀποκαλεῖ διδάσκαλο: «Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;» (Λουκ. 10,25). Ἡ πρόθεση τοῦ νομικοῦ δὲν ἦταν νὰ μάθει κατὰ περισσότερο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἤξερε, ἀλλὰ «συναρπάσαι προσδοκῶν», ἤθελε νὰ παγιδεύσει τὸ Χριστὸ, κατὰ τοὺς Πατέρες. Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς συνεχῶς μιλοῦσε στὰ κηρύγματά Του γιὰ τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ὁ «περίαυτος» (ἐγωιστὴς) νομικὸς χρησιμοποιοῖ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου γιὰ νὰ τὸν δελεάσει. Ἐδῶ εἶναι καὶ ἡ σύνεση τοῦ Χριστοῦ. Δὲν τὸν ἀποκαλύπτει. Δὲν ξεσκεπάζει τὴν ὑποκρισίαν του οὔτε τὸν περιφρονεῖ. Ὁ νομικὸς καυχίόταν γιὰ τὴ γνώση του πάνω στὸ Μωσαϊκὸ Νόμο. Ὁ Χριστὸς τὸν παραπέμπει ἐκεῖ. «Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;» (ὅπ. π. στίχ. 26). Μάλιστα ὅταν ἀποκρίθηκε σωστά, τὸν ἐπαίνεσε ὁ νομοδότης Κύριος. «Ὅρθως ἀπεκρίθης» (ὅπ. π. στίχ. 28). Δὲν τὸν ἐξερέθισε· ἀντίθετα χωρὶς φθόνον καὶ κακότητα τὸν ἐπαίνεσε δημόσια. Ὁ νομικὸς στὴ συνέχεια, γιὰ νὰ μὴ φανεῖ πῶς εἶναι κάποιος τυχαῖος, ρώτησε ποιὸς μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους «πλησίον» (ὅπ. π. στίχ. 29). Ὁ νομικὸς ἦταν δοχεῖο γνώσεων, ἀλλὰ δὲν ἦταν σκευὸς ἀρετῶν.

Ὁ αἰσιδίμος Μητροπολίτης Κοζάνης Διονύσιος λέγει πῶς ἡ ἀρετὴ δὲ συναντᾶται πάντοτε ὅπου ὑπάρχει γνώσει καὶ ὅπου λάμπει τὸ ἀξίωμα. «Ἡ ἀρετὴ εἶναι εἰς τὴν πράξιν, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἐκείνων ποὺ λέγομεν ὅτι πιστεύομεν, εἰς τὴν πραγμάτων τῶν ἰδεῶν ποὺ ἐκπροσωποῦμεν, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θείων ἐντολῶν καὶ ὄχι ἀπλῶς εἰς τὴν γνώσιν των». Ὁ νομικὸς ἤθελε νὰ δείξει στὸ Χριστὸ πῶς δὲν εἶναι τόσο ἀπλὰ τὰ πράγματα, ὅπως τὰ λέγει, ἀλλ' ἔχουν βάθος. Ἦθελε νὰ παρουσιάσει τὶς ἰδέες του, νὰ δείξει πῶς ὑπερέχει ὧν. «Ὡς γὰρ πάντων ὑπερέχειν», κατὰ τὴν πατερικὴ γραμματεία. Ὁ νομικὸς ρωτᾷ γιὰ τὸν πλησίον καὶ ὁ Κύριος τοῦ δείχνει τί κάνει ὁ πλησίον.

Ὁ ἕνας ἤθελε γνώσεις κι ὁ ἄλλος τοῦ ὑπέδειξε τὴν πράξιν. Μὲ τὴ φιλάνθρωπη διάθεση ἀποδεικνύουμε ἐὰν νιώθουμε τὸ διπλανό μας ὡς πλησίον.

«Εἶδα τὸν ἀδελφὸ μου, εἶδα Κύριον τὸν Θεὸ μου»

Οἱ διάφοροι φιλόσοφοι τοῦ κόσμου τούτου λένε πῶς «ὁ ἄλλος εἶναι ἡ κόλαση μου». Ἀντίθετα οἱ Ἅγιοι ἔλεγαν: «εἶδα τὸν ἀδελφὸ μου, εἶδα Κύριον τὸν Θεὸ μου». Ὁ Θεὸς γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ὁ μέγας Πλησίον, ἀλλὰ γιὰ τὸν καθένα μας ὁ συνάνθρωπος ὅς γίνεαι πλησίον. Μέσα στὴν Ἐκκλησίαν ὁ καθένας ἐνώνεται μὲ τὸ Θεὸ καὶ μὲ τὸ συνάνθρωπό του. Δὲν μᾶς ὠφελοῦν τὸ πλῆθος τῶν θεολογικῶν γνώσεων, ὅταν εἴμαστε στεγνοὶ ἀπὸ αἰσθήματα φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης γιὰ τὸ διπλανό μας.

Μάλιστα οἱ πολλὲς γνώσεις χωρὶς τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τους γίνονται καὶ ἀφορμὴ κατακρίσεώς μας: «Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος, ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας μὴδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς» (Λουκ. 12,47). Ὁ προμνημονευθεὶς Μητροπολίτης λέγει πῶς τὸ νέο ποὺ κόμισε ὁ Χριστὸς γιὰ τὸ Θεὸ εἶναι πῶς ὁ Θεὸς εἶναι πατέρας. Καὶ τὸ νέο ποὺ κόμισε γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλησίον. Κανένα πολιτικὸ ἢ κοινωνικὸ σύστημα δὲν ἔφτασε σ' αὐτὴν τὴν πληρότητα τοῦ Εὐαγγελίου. Νὰ βλέπουμε τὸν κάθε ἄνθρωπο ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα τὰ πολιτικὰ συστήματα ὁμιλοῦν γιὰ παρατάξεις, γιὰ ὁμάδες, γιὰ ὁπαδοὺς καὶ ἀκολούθους. Ἡ Ἐκκλησία μας, ποὺ εἶναι «ὁ Χριστὸς παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνες», ὁμιλεῖ γιὰ πλησίον, γιὰ ἀδελφούς, γιὰ εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ, γιὰ ἀγάπην χωρὶς διάκριση, γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοί μου,

Ὁ μέγας Ἀντώνιος ἔλεγε: «Οὐδέποτε προτίμησα τὸ προσωπικὸ μου συμφέρον ἀπὸ τὴν ὠφέλεια τοῦ ἀδελφοῦ μου». Ἐπίσης ὁ ἄββας Ἀγάθων συμπληρώνει: «Ἀγάπη εἶναι νὰ βρῶ ἕναν λεπτρὸ καὶ νὰ τοῦ δώσω εὐχαρίστως τὸ σῶμα μου καί, ἂν εἶναι δυνατό, νὰ πάρω τὸ δικό του». Ἄς τὰ ἔχουμε ὅλα αὐτὰ ὑπόψιν μας, γιὰ νὰ κάνουμε κι ἐμεῖς ὅ,τι μποροῦμε γιὰ τὸν πλησίον μας, ποὺ εἶναι ὁ ἀδελφός μας.

- Ἰωὴλ Φραγκᾶκος (Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας)